

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Urtos/2/2026
Identifikačné číslo spisu: 7025200180
Dátum vydania rozhodnutia: 03.03.2026
Meno a priezvisko: JUDr. Dušan Krč-Šebera
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2026:7025200180.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a členov senátu JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Szabóa v trestnej veci odsúdeného L. O., v konaní o podmieňnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody vykonávaného na základe rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 30. októbra 2024, sp. zn. 4Ntc/22/2019, na neverejnom zasadnutí konanom 03. marca 2026 v Bratislave, o sťažnosti odsúdeného L. O. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 04. decembra 2025, sp. zn. 8Ntc/16/2025, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného L. O. z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) uznesením zo 04. decembra 2025, sp. zn. 8Ntc/16/2025 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona návrh odsúdeného L. O. (ďalej tiež „odsúdený“) o podmieňnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody vo veci Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 4Ntc/22/2019 zamietol.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil odsúdený sťažnosť priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí 04. decembra 2025, ktorú bližšie písomne neodôvodnil.

Predmetná vec spolu so spisovým materiálom bola Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako sťažnostnému súdu predložená 19. februára 2026.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd nadriadený preskúmal na podklade sťažnosti, ktorú podala oprávnená osoba včas (§ 186, § 187 Trestného poriadku), správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie predchádzajúce tomuto výroku podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Najvyšší súd v danej veci zistil, že krajský súd procesne správne postupoval, keď o návrhu odsúdeného

v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Trestného poriadku rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa pred krajským súdom k svojmu návrhu na podmienene prepustenie, ako aj k jeho hodnoteniu zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Odsúdený na verejnom zasadnutí zotrval na podanom návrhu o podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. K tomu dodal, že je si vedomý skutkov, ktoré páchal, ľutuje ich a hanbí sa za svoje konanie. Odteraz chce žiť už len normálny život. V rodine mu minulý rok zomrela mama a tento rok mu zomrela družka. Požiadal krajský súd, aby bolo jeho žiadosti vyhovené a bol podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody.

V predmetnej trestnej veci bolo správne krajským súdom zistené, že Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 30. októbra 2019, sp. zn. 4Ntc/22/201 rozhodol, že sa uznáva vo výroku o vine, vo výroku o treste odňatia slobody a vykoná sa na území Slovenskej republiky rozsudok Mestského súdu v Prahe, Česká republika z 26. mája 2016, sp. zn. 40T/9/2015 v spojení s uznesením Vrchného súdu v Prahe zo 06. septembra 2016, sp. zn. 10To/67/2016, ktorým bol L. O., nar. XX. M. XXXX v Y., občan Slovenskej republiky uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákonníka Českej republiky a z prečinu krádeže podľa § 205 ods. 1, písm. d), ods. 3 Trestného zákonníka Českej republiky, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov. Zároveň podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku a § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bolo rozhodnuté, že odsúdený bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Najvyšší súd ako súd sťažnostný v danej veci dospel k záveru, že krajský súd postupoval vecne správne a zákonne. Najvyšší súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia a na tieto odkazuje (pozri I. ÚS 336/2016, III. ÚS 447/2016).

Na zdôraznenie ich správnosti dodáva nasledovné:

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmienene prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmienечnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie vrátane podmienечného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody (§ 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov).

Z vyššie citovaných ustanovení vyplýva, že na podmienечné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody odsúdený nemá automatický nárok. K podmienечnému prepusteniu odsúdeného môže súd

pristúpiť len ak vykonané dokazovanie vedie k spoľahlivému záveru, že u odsúdeného boli splnené zákonom stanovené podmienky, a to tak formálneho, ako aj materiálneho charakteru. Formálnou podmienkou podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je vykonanie zákonom stanovenej časti uloženého trestu. Materiálnymi podmienkami je potrebné rozumieť v prvom rade preukázanie polepšenia odsúdeného a v druhom rade preukázanie skutočnosti, že je možné od odsúdeného dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Zmyslom podmienenečného prepustenia nie je, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu odňatia slobody bol odsúdený (páchateľ) automaticky prepustený po vykonaní stanovenej doby trestu. Podmienené prepustenie je na mieste v tom prípade, ak vzhľadom k účelu trestu a k ďalším okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený i na slobode povedie riadny život a že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy.

Pokiaľ ide o prvú formálnu podmienku u odsúdeného spočívajúcu v uplynutí výkonu dvoch tretín uloženého trestu odňatia slobody, tak najvyšší súd konštatuje, že odsúdený túto zákonnú podmienku splnil dňom 04. októbra 2022.

Z odpisu registra trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na odsúdeného bolo zistené, že odsúdený bol doposiaľ 13-krát súdne trestaný pre rôznorodú trestnú činnosť (majetková, násilná a drogová), a to v 5-tich prípadoch aj nepodmienenými trestami odňatia slobody, pričom trestná činnosť, za ktorú si aktuálne vykonáva úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov je rovnako násilnej a závažnej povahy.

Súčasne je potrebné konštatovať, že odsúdený bol už v minulosti podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, no napriek tejto skutočnosti sa naďalej dopúšťal trestnej činnosti.

Z hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov z 22. septembra 2025 bolo zistené, že odsúdený bol dodaný do výkonu trestu na územie Slovenskej republiky dňa 22. januára 2020 z Českej republiky do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Bratislava. V jeho správaní a vystupovaní v uvedenom ústave sa nedostatky nevyskytli. Prispôsobenie sa na výkon trestu odňatia slobody u neho prebiehalo bez problémov. Odsúdený plnil povinnosti, ktoré mu vyplývajú z ústavného poriadku. Počas výkonu trestu bol 8-krát disciplinárne odmenený, pričom disciplinárne potrestaný nebol. Postoj odsúdeného k spáchaniu trestného činu bol hodnotený ako kritický. Pracovne zaradený počas výkonu trestu nebol z dôvodu nedostatku vhodných pracovných príležitostí. Resocializačná prognóza bola u odsúdeného hodnotená ako menej priaznivá so stredným rizikom recidívy trestnej činnosti. Ústav v závere svojho hodnotenia odporučil odsúdeného podmienene prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom.

Najvyšší súd v danej veci rovnako ako krajský súd dospel k záveru, že u odsúdeného bola splnená prvá časť materiálnej podmienky spočívajúcej v preukázaní jeho polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody v zmysle § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, avšak u odsúdeného nebola splnená druhá časť materiálnej podmienky spočívajúcej v preukázaní, že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Dobré správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody však samé osebe automaticky neznamená, že sa odsúdený polepšil, pretože môže byť aj len prejavom vonkajšej adaptácie odsúdeného na prostredie väznice, nie náznak skutočných zmien osobnosti odsúdeného. Dosiahnutý stupeň nápravy je preto potrebné posudzovať nielen podľa správania sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, ale je nutné skúmať, či sa odsúdený zbavil záporných vlastností, charakterových čŕt, sklonov a zlých návykov, ktoré ho viedli k spáchaniu trestného činu, za ktorý bol odsúdený, alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu trestný čin spáchať (primerane rozhodnutie publikované v Zbierke pod číslom R 37/1973).

Materiálnu podmienku možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život v zmysle §

66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona je potrebné skúmať aj pri zohľadnení okolností predchádzajúceho života odsúdeného, vrátane jeho skorších odsúdení (primerane rozhodnutie publikované v Zbierke pod číslom R 5/2017).

Vychádzajúc z vyššie uvedeného pri posudzovaní splnenia materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je potrebné brať zreteľ na správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, na ním získané disciplinárne odmeny počas výkonu trestu odňatia slobody, na jeho doterajší život (pred výkonom trestu) vrátane predchádzajúcich odsúdení, na skutočnosť, či už v minulosti podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody bol, na jeho postoj k trestnej činnosti a na stupeň zmeny jeho negatívnych vlastností, ktoré ho k spáchaniu trestnej činnosti, ohľadom ktorej trest vykonáva, viedli, či k jej spáchaniu aspoň prispeli.

Zhrnúc vyššie uvedené je zrejme, že v prípade odsúdeného sa jedná o recidivistu, ktorý sa dopúšťa trestnej činnosti opakovane, čoho dôkazom je jeho odpis z registra trestov, z ktorého vyplýva, že bol 13-krát súdne trestaný. Za spáchanie trestného činu násilnej povahy bol opakovane potrestaný. Z pohľadu hodnotenia osoby odsúdeného, ide u neho o osobu s výrazným sklonom k páchaniu trestných činov. Odsúdený mal dostatok možností preukázať zmenu svojho správania, avšak toto nevyužil. Predchádzajúce odsúdenia nespĺnili u neho zákonom predpokladaný účel a jeho správanie je práve na slobode negatívne. Povaha odsúdeným spáchaných trestných činov a z nich vyplývajúce okolnosti charakterizujúce odsúdeného ako osobu so sklonom k páchaniu trestnej činnosti tvoria také skutočnosti, ktoré odôvodňujú záver o existencii príliš vysokého rizika jeho recidívy a z neho vyplývajúci záver, že u odsúdeného aj napriek kladnému hodnoteniu ústavu, nie je možné dôvodne očakávať, že súčasný výkon trestu splnil svoj represívny i výchovný účel, a že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život. Dopusiaľ uložené tresty evidentne nespĺnili svoj účel. Vzhľadom na to, že odsúdený sa v minulosti dopúšťal rôznorodej trestnej činnosti, niet záruky a ani dôvodného predpokladu, že v budúcnosti povedie riadny život.

Najvyšší súd dospel k záveru, že odsúdený materiálne podmienky podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nespĺňa, a preto nie je možné ho z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý momentálne vykonáva, podmiennečne prepustiť.

Z uvedených dôvodov najvyšší súd v súlade so záverom krajského súdu, ktorého rozhodnutie považuje za zákonné a správne, nezhliadol existenciu materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody v predmetnej veci, preto jeho sťažnosť podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.